

Κάνει τελικά κακό στα παιδιά η πρόωγη ενασχόληση με το **touch screen**;

Τα παιδιά γεννιούνται πλέον γύρω στους έξι μήνες κύησης. Όχι λόγω ενός πρόωρου τοκετού, αλλά χάρη στη δύναμη της τεχνολογίας. Και για να το πούμε πιο σωστά, τα παιδιά στην εικονική πραγματικότητα γεννιούνται περίπου έξι μηνών από την ημερομηνία της σύλληψης, καθώς οι γονείς τους τότε ανεβάζουν στα social media τις εικόνες από τους πρώτους υπερήχους που τα απεικονίζουν εντελώς σχηματισμένα! Με μόνο αυτό το δεδομένο, μπορεί εύκολα κανείς να καταλάβει γιατί η νεοαφιχθείσα γενιά, ξέρει να παίζει στα χέρια της ένα iPhone προτού ακόμη συμπληρώσει τα τέσσερα χρόνια.

Τα στοιχεία το επιβεβαιώνουν. Μια έρευνα που διεξήχθη το 2011 από την AVG Technologies ανάμεσα σε μητέρες και παιδιά ηλικίας δύο έως πέντε χρονών, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα περισσότερα πιτσιρικά ήξεραν να παίζουν ηλεκτρονικά παιχνίδια, προτού ακόμη

μάθουν να κολυμπούν ή να κάνουν ποδήλατο, ενώ το 72% ήταν online μισή ώρα την ημέρα. Στις ίδιες ηλικίες το 19% μπορούσε να παίξει με μια εφαρμογή στο smartphone παρά να δέσει τα κορδόνια του, ενώ το επόμενο ηλικιακό γκρουπ των έξι με εννέα, ξεπερνούσε σε ιντερνετικούς χειρισμούς τους γονείς. Το 58% των γονέων άλλωστε που πήρε μέρος στην παραπάνω έρευνα παραδέχτηκε ότι δεν καταλαβαίνει τις δραστηριότητες των παιδιών του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Κάποτε, όταν εμείς πηγαίναμε σχολείο, και μπορούσαμε να χειριστούμε την τηλεόραση, το βίντεο και το κασετόφωνο πιο γρήγορα από τον μπαμπά και τη μαμά, μαθαίναμε ότι αυτό που συμβαίνει στους ενήλικες λέγεται λειτουργικός αναλφαβητισμός. Σήμερα που βλέπουμε τα βλαστάρια μας να ανακαλύπτουν το touch screen με τα μικρά τους δαχτυλάκια ξέρουμε τουλάχιστον γιατί. «Τα νήπια έχουν πολύ ανεπτυγμένα την οπτική παρατήρηση και μνήμη για να το κάνουν ταχύτερα και ευκολότερα σε σχέση με την προηγούμενη γενιά» σχολιάζει η παιδίατρος-αναπτυξιολόγος Δρ Κωνσταντίνα Γκόλτσιου. Βλέπετε, οι εφαρμογές της Apple, τους έχουν κάνει την περιήγηση παιχνίδι...

Είναι όμως η εξοικείωση των παιδιών με την **τεχνολογία επικίνδυνη; Καθόλου!!! Διότι προάγει το γνωστικό δυναμικό τους.** Αν όμως η γνωστική ανάπτυξη δεν συμβαδίζει με τις κοινωνικές δεξιότητες; Με άλλα λόγια, είναι δυνατόν η τεχνολογία να ευθύνεται για την απομόνωση των παιδιών; «Ο χρόνος και ο τρόπος που ασχολούνται τα παιδιά με τα τεχνολογικά μέσα δεν θα πρέπει να είναι σε βάρος της ανάγκης τους για κοινωνική επαφή σε κάθε ηλικία. Το βρέφος και το νήπιο έχει μεγαλύτερη ανάγκη το παιχνίδι στο πάτωμα με τον γονιό του παρά το παιδικό DVD ή τη μουσική από το κινητό. Το παιδί της προσχολικής ηλικίας χρειάζεται το παιχνίδι στην παιδική χαρά και λιγότερο το παιχνίδι στον Η/Υ».

Στα συν της τεχνολογίας και η δυνατότητά της να συμβάλλει στη βελτίωση ορισμένων αναπτυξιακών διαταραχών. Πιο συγκεκριμένα, «υπάρχουν περιπτώσεις παιδιών που εμφανίζουν αναπτυξιακές διαταραχές αντίληψης του άλλου και κοινωνικής επαφής. Δεν αντιλαμβάνονται και δεν προσαρμόζονται δηλαδή το ίδιο εύκολα σε απλές καθημερινές ρεαλιστικές καταστάσεις. Όμως, η χρήση της τεχνολογίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να τα προσεγγίσουμε, σαν μια γέφυρα ανάμεσα σε εμάς και σε αυτά» ισχυρίζεται η κ. Γκόλτσιου. Τον τρόπο βέβαια τον ξέρουν οι ειδικοί. Εμείς, ως γονείς έχουμε στο μανίκι μας έναν και μοναδικό άσο, για να βγούμε νικητές απέναντι στην ταχύτητα με την οποία αναπτύσσεται το εικονικό, αλλά και το πραγματικό σύμπαν: να τα μάθουμε να σκέφτονται, να τα μάθουμε να ρωτάνε, να αμφισβητούν, να κρίνουν και να έχουν γνώμη. Να τα μάθουμε να μαθαίνουν. Διότι το από μνήμης πάτημα μερικών κουμπιών δεν μπορεί να σε πάει πουθενά, αν δεν ξέρεις το πώς και το γιατί.

<<Πηγή>> □ www.ifeelkid.gr